

,,Възраждане,“ така и въ „Ст. Планина“ се обнародвахъ и статии на френски, които се заемахъ отъ чуждата преса много по-лесно отъ колкото тѣзи на български язикъ.

,,Нашата емиграционна журналистика онѣмѣ. Това е прѣстѫпления въ днешнитѣ обстоятелства, когато народътъ ни събира всичка сила за да излѣзе на отчаянна борба противъ своите петвѣковни притѣснители — казваше *Н. Бѣлгария* въ 1-ий брой. — Освѣнъ физическата сила, народътъ трѣбва да излѣзе и съ свое то морално оржжие. Журналистиката е едно отъ първитѣ срѣдства за революцията.“

,,Букурещъ, центрътъ на емиграцията, се казва въ програмата на *Ст. Планина*, отдавна е прѣстанжъ да прѣска тѣзи животворещи и спасителни идеи, които давахъ сила, душа и снажностъ. Това ние мислѣхми не трѣбаше да се продължава йошче дѣлго врѣмѣ... Намъ е особито приятното като гледами въ тѣзи емиграции извѣнредна нѣкаква распалена ревностъ да приложи и тя посилната си лента за испѣлнението на великата българска идея: умственото, обществено и политическо въздинанье на българското отечество.“

Въ тѣзи вѣстници вземахъ участие и другитѣ емигранти: Ив. Вазовъ, Гр. Начевичъ, Д. П. Ивановъ, Д. В. Храновъ пишахъ въ „Стара-Планина,“ до която испровождахъ дописки изъ Цариградъ и Одринъ — Петър Станчевъ и К. Величковъ. — Въ „Нова-Бѣлгария,“ до колкото ми е познато, писа Д. Концевъ и други.

Прѣзъ мѣс. априлий 1877 година въ Букурещъ излѣзе подъ редакціята на покойний **Павла С. Бобековъ** „Сѣкидневний Новинаръ.“ Излѣзохъ всичко двайсетина броя и съдѣржахъ на български депешитѣ и съкратено новинитѣ на деня. Ето какво сми писали ние въ „Стара-Планина“ за вѣстника на Бобекова. „Днешнитѣ обстоятелства изисквахъ, щото бълг. читатели въ Румъния, която не знаятъ румънски, да иматъ всѣкидневнитѣ новини и депеши. Намъ е драго като виждами, че тѣзи нужда се испѣлни съ издаванье на едно малко всѣкидневно вѣстниче, което носи название: „Сѣкидневний Новинаръ“ (стр. П. бр. 63.).

Понеже се намѣрвами на прага, прѣзъ който се минѣ къмъ новата епоха на нашия животъ, трѣбва да поменемъ йошче за единъ български вѣстникъ, който се основа въ октомврий мѣсецъ въ Гюргево, когато нѣмаше никакви други български газети и който отпослѣ се прѣнесе въ Руссе. Думата ни е за **Бѣлгаринъ** основанъ отъ Д. К. Поповъ и Хр. Бѣчеваровъ и редактиранъ двѣ години отъ първий,